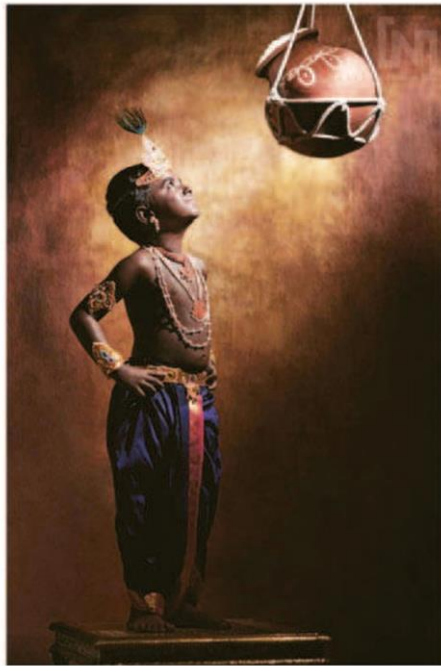

WS-ฉิวะ

พระกฤษณะ

durga

'เทพฉิวส์'

กับ 'ความเท่าเทียม' ในอินเดีย

● กตตณฺ์ ตติปภาณิณว
กรุงเทพธุรกิจ

เรื่องเกี่ยวกับฉิวพรณถือเป็นอีกประเด็นที่ถูกยกขึ้นมาถกเถียงกันในสังคมอินเดียอย่างยาวนาน รวมทั้งได้กลายเป็นหัวข้อการรณรงค์ด้านความเท่าเทียมอย่าง Dark is Beautiful และ #BinTheTube ซึ่งสนับสนุนให้ผู้หญิงหันมามั่นใจกับลักษณะผิวพรรณที่ธรรมชาติมอบให้ โดยปราศจากการแต่งเติมของเครื่องสำอาง อีกทั้งยังเป็นการสื่อสารไปถึงคนในวงการบันเทิงและอุตสาหกรรมภาพยนตร์เพื่อให้มาyardsคิดเกี่ยวกับความงามของผู้หญิงตามสมัยนิยมนั้นหลายลง

นอกเหนือจากวัฒนธรรมนิยมของคนในสังคมแล้ว เรื่องของสีผิวยังถูกส่งผ่านไปยังความเชื่อ และบรรดาเทพเจ้าในศาสนาฮินดูด้วย ไม่ว่าจะเป็นพระลักษมี พระพิฆเนศวร์ และพระอิศวรที่สื่อสารถึงมุมมอง และมาตรฐานของผิวพรรณที่ปรากฏในสังคมทั่วไป

ภาพชุดที่ถูกอัปโหลดขึ้นทางโซเชียลมีเดียที่มีชื่อว่า Dark is Divine ของ Naresh Nil กำลังท้าทายกรอบความคิด และท้าทายความเชื่อเหล่านั้นโดยจิตรเทพ และเทพธิดาองค์ต่างๆถูกสื่อสารผ่านฉิวส์

"ความคิดในงานชุดนี้เกิดจากแนวคิดถึงความยุติธรรม และการยอมรับโดยเฉพาะเทพเจ้าที่สังคมรับรู้ทั่วไป ซึ่งเรื่องนี้ น่าจะถูกนำมาสื่อสารให้กับคนอื่นๆ

ได้รับรู้ และยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติในสังคมของเรา" ช่วงภาพหนุ่มจากเซินไนคุยถึงโปรเจกต์ดังกล่าวที่เขาทำร่วมกับ Bharadwaj Sundar โดยใช้โปรดัคชั่นเฮาส์อย่าง Slingshot Creations เป็นที่ทำงาน

พวกเขาเริ่มโปรเจกต์นี้ ช่วงเดือนกันยายน 2560 และใช้เวลากว่า 2 เดือนในการรังสรรค์ภาพ 7 ภาพเพื่อถ่ายทอด "Bala Murugan" ผู้ซึ่งเป็นร่างอวตารของเทพปรณณัมอินเดีย พระลักษมีพระกฤษณะขณะยังเป็นเด็ก

"เราเลือกแบบที่มีผิวสีคล้ำ หรือซิด" นิลบอก

เขาให้ความสำคัญกับความสบายใจของตัวแบบที่สุดในการนำเสนอภาพต่างๆ ให้ออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ และ

สิดากับพระลบ และพระมงกุฎ

เชื่อมโยงกับผู้คน ซึ่งสอดคล้องกับ
ตัวแบบเองด้วย

ในชุดภาพถ่ายของนิลนั้น เทพเจ้า
แต่ละองค์จึงมีเนตสีของผิวพรรณที่
เข้มกว่าที่พบทั่วไประหว่างการเฉลิมฉลอง
อาทิ พระอิศวรผิวดำปรากฏกายด้วย
การทำสมาธิอย่างลึกซึ้ง ขณะที่นางสีดา
ผิวดำกำลังผจญภัย และมีความสุข
ที่ได้ใช้เวลาส่วนตัวอยู่กับ พระมงกุฎ
และพระลบ ลูกชายทั้ง 2 ของเธอ

Devdutt Pattanaik นักเขียน และ
นักตำนานวิทยาเคยแสดงทัศนะว่า ความ
ยึดติดที่มีต่อผิวอย่างอยู่ติดธรรมนั้นอาจ
เป็นอาการเมาค้างในอดีตของสังคม โดย

เนื้อหาบางส่วนในบทความที่ตีพิมพ์ใน
นิตยสารเวิร์ฟเพอเรอถึง การรุกรานดินแดน
ของชาวอารยันทางอินเดียตะวันตก
เฉียงเหนือ ที่เป็นลุ่มน้ำอารยธรรมของ
ชาวอินเดีย ตามมาด้วยการพิชิต แลได้ฆ่า
พันประชาชนผิวดำที่ล้าอารยธรรม และ
ขับไล่คนเหล่านั้นลงสู่อินเดียทางใต้
ในขณะที่ก่อร่างสร้างตนในทางเหนือ

ให้เป็นดินแดนของตน เมื่อเข้าครอบครอง
ดินแดนได้แล้วอารยันได้จัดจำแนก
ชนพื้นเมืองผิวดำ หรือ ดราวิเดียน หรือ
ทราวิท ให้เป็นพวกคูทหรือ ชนชั้นที่ไม่
พึงสัมผัส (untouchable) เป็นชนชั้น
น่ารังเกียจของสังคมอารยัน จัดตั้งชนชั้น
ของตนเป็นพราหมณ์ ชนชั้นพระหรือ
ผู้ทรงความรู้ กษัตริย์ ชนชั้นนักรบ แ

ละไคยะ ชนชั้นธุรกิจ พราหมณ์เป็น
ชนชั้นมีอำนาจชอบธรรมสูงสุดเป็นที่
เคารพนับถือของชนชั้นอื่น

ชาวอารยันเทพอย่างอินทรานันเป็น
คนผิวดำ แต่ในขณะเดียวกันก็มีความ
คลุมเครือเกี่ยวกับลักษณะของเทพเจ้า
องค์อื่นๆ อาทิ พระอิศวรซึ่งนักวิชาการ
บางกลุ่มบอกว่า เป็นเทพของชาว

ดราวิเดียน หรือในกรณีของพระนารายณ์
เป็นเทพของชาวอารยัน ซึ่งมีลักษณะ
ผิวที่คล้ำ

โครงการถ่ายภาพ The Dark is
Divine เป็นสิ่งที่ Nil และ Sundar
ได้พูดคุยกันเพียง 2-3 ครั้งในเดือน
กันยายนและตัดสินใจว่าจะลองทำ
ภาพชุดนี้เกิดขึ้น

“แน่นอนเราตระหนักว่า สิ่งนี้
เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ฝังรากลึกกว่า
ในเรื่องของความพึงพอใจต่อผิวที่เป็น
มาตรฐานในสังคมของ และเรากำลัง
ท้าทายความคิดร่วมกันของความบริสุทธิ์
และความศักดิ์สิทธิ์ ความคิดเพิ่มเติม
เหล่านี้รวมเข้าด้วยกันระหว่างการนำไป
ใช้ถ่ายทำ”

เมื่อปี 2559 ได้มีงานเขียนเรื่อง
India และ Colorism : The Finer
Nuances โดย Neha Mishra ที่ตีพิมพ์
ในการทบทวนกฎหมายศึกษาทั่วโลก
ของมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ซึ่งเนื้อหา
ในบทความนั้นระบุถึง ชาวอินเดีย
ส่วนใหญ่แสดงออกอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการ
กีดกัน และการเลือกปฏิบัติบนพื้นฐาน
ของโทนสีผิวของบุคคล ถือเป็นการ
ปฏิบัติที่มีปัญหาที่ยังรากลึกซึ่งทั้ง
ผู้กดขี่ และผู้ถูกกระทำ แนวคิดนี้ได้
แพร่หลายไปทั่วอินเดียในช่วง 4
ทศวรรษที่ผ่านมาจนกลายเป็นลักษณะ
แนวเดียวกับ “ความเป็นอาณานิคม”
ของโลกตะวันตก

อย่างไรก็ตามการปรากฏตัวของการ

เลือกปฏิบัติเกี่ยวกับโชนสีผิวในอินเดีย แตกต่างกันไปตามที่ซ่อนอยู่หลังตัวแปรอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น วรรณะ ชนชั้น ศาสนา ภูมิภาค เพศ และเศรษฐกิจศาสตร์ เป็นต้น ส่วนเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับที่นำมาใช้ในงานชุดดังกล่าวได้รับแรงบันดาลใจจากภาพวาดของศิลปิน Raja Ravi Varma ที่มุ่งเน้นการนำเสนอความเรียบง่าย เพื่อสื่อสารถึงเทพเจ้าในวัฒนธรรมร่วม ซึ่งสามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป อันหมายถึงสภาพแวดล้อมที่ใกล้ชิดรอบตัว หรือในชีวิตประจำวัน

หลังจากที่เผยแพร่ผลงานชุดนี้ลงในโซเชียลมีเดียก็ได้รับกระแสตอบรับอย่างกว้างขวาง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นไปในทางที่ดี ถึงแม้จะมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการจัดฉากในส่วนของผู้แม่กาลี และพระปราวตี อยู่บ้างก็ตาม แต่โดยภาพรวมนั้นตัวนิลเอง อธิบายถึงชิ้นงานเหล่านี้ นั่นคือความคิดริเริ่ม ความพยายามอย่างสร้างสรรค์บนพื้นฐานของการสังเกตสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในชีวิตประจำวันของเรา

“ผมไม่ได้ตีความว่าวรรณกรรมมีความสำคัญต่อพระเจ้าอย่างไร ทุกคนมีสิทธิ์ที่จะแสดงความคิดเห็น แต่สิ่งที่น่าอัศจรรย์คือถ้าเราเริ่มเห็นความคิดเห็นที่เป็นรูปธรรมในงานใหม่ และหลากหลายเพื่อให้ผู้คนได้เห็นและเข้าใจ นั่นต่างหากคือสิ่งที่เราต้องการสื่อสาร” เขาทิ้งท้าย

Bala Murugan